

i Sagen til 3die Behandling, hvis vort Forslag skulde gaae igjennem til denne Behandling; men der maatte da i ethvert Fald foreligge Thinget en aldeles klar Oversigt over, hvor vidt denne Sag var fredeen frem, hvilke de Hindringer vare, der stillede sig veien for dens Gjennemførelse, samt naar Regjeringen var overbevist om, at den kunde have fuldendt sit Arbejde, og dersom disse Oplysninger ikke vare tilfredsstillende for mig, vilde jeg alligevel stemme for at nægte Summen. Saadanne Forarbejder kunne nemlig være elastiske; de kunne være vidtløftige, naar man har Tid og Veltighed til at fare i Mag, og de kunne være korte og maafsee mindre fuldstændige, naar man er nødt til at gjøre dem i en Hast. Men det er bedre, at man kommer ud af denne særskilte Tilstand for de Kjøbenhavnske Borgere, end at man lader Noget bestaae, om hvilket det er tvivlsomt, hvorvidt det er til Byrde eller til Lettelse for Borgerne i Kjøbenhavn, og hvorvidt det er til Præjudice for de andre Borgere i Landet eller ikke. Jeg ønskede, at denne Sag maatte faae en Ende, og den har saa længe været ønsket endt, at det forekommer mig, at vi nu maatte kunne komme til et Resultat. Jeg for min Part skal anbefale det Mindretalsforslag, der gaaer ud paa at nægte Summen til Borgervæbningen i Kjøbenhavn.

Berg: Den ærede sidste Talers Bemærkninger om Lovtidenden forstod jeg ikke ganske. Den ærede Taler talte mere om Dpretelsen af et Regjeringsblad end for en Lovtidende, idet han nemlig omtalte, at Lovenes Besjendtgjørelse var som en Bisag, der kunde komme som et Anhang til Regjeringsbladet. Jeg skal ikke disputere om, hvorvidt denne eller hin Fremgangsmaade er rigtig; for mig er det Hovedsagen blot at faae Lovene bragte til almindelig Kundskab paa anden Maade, end det hidtil har været Tilfældet, men det forekommer mig ikke, at de Betragtninger, som gjælde for Dpretelsen af et særskilt Regjeringsorgan, hvor gyldige de end kunde være, bør afholde os fra at tage, hvilke Beslutninger vi ville, om snarest muligt at indføre en Lovtidende. Jeg troer ikke, at det ret vil

kunne forsvares, at man paalægger Borgerne omkring i Landet under Strafsansvar den ene Byrde efter den anden og den ene Forretning efter den anden, og dog saa mangelfuldt sætter dem istand til at blive besjendte med de nye Pligter, der hvert Aar blive dem overdragne. Jeg skatter det saa høit, at der i hvert Sogneraads Bibliotek maatte findes en Samling af Lovarbejder, som gif velbevarede fra den ene Sogneraadsformand til den anden, og hvor ikke blot Sogneraadet selv, men, som det ærede Medlem omtalte, ogsaa Andre i Sognet kunde tye til, for at faae vanskelige Spørgsmaal opklarede. Jeg sætter dette Formaals saa høit, at jeg vilde beklage enhver Udsættelse af denne Foranstaltning, som Finantsudvalget gjentagne Gange har bragt frem til Forhandling her i Salen, og jeg nærer ogsaa det Haab, at den høitagtede Justitsministers Indvendinger og Modstand mod denne Betragtning ville forsvinde ligeoverfor de Gøder, som det aabenbart fører med sig. Jeg troer ikke, det vilde være heldigt, i alt Fald naar at give en saadan Lovtidende yderligere Tillæg, navnlig af det Indhold, som den ærede sidste Taler nævnte; jeg troer navnlig ikke, at man deri skulde optage saadanne Svar, at Høer N. N. i det og det Sogn har indtil videre paa Grund af de og de Omstændigheder faaet Lov til at udfænte Brændeviin i potte- eller pøgleviin, men dog uden Ret til at have siddende Gæster, eller andre saadanne Svar paa lignende Spørgsmaal. Jeg troer virkelig ikke, at det for Almeenheten har en saadan Interesse, at det egentlig skulde være Noget, som skulde paahænges et saa vigtigt og nyttigt Foretagende, som dette er. Hvorvidt derimod Rescripter, der gaae ud paa Lovfortolkning af visse Steder, som virkelig havde almeen Interesse, i et passende Omfang kunde medoptages, kan i alt Fald blive et Spørgsmaal til Afgjørelse paa en senere Dato. Hvad derimod angaaer Dpretelsen af et Regjeringsorgan, da skal jeg gjerne indrømme det ærede Medlem, at det maafsee ikke er usandsynligt, at man, ved at give et Privilegium til Dptagelsen af officielle Besjendtgjørelser osv., ikke blot fra Centralregjeringen selv, men ogsaa fra dens Autoriteter, vilde